

ПЕЧЕРСЬКИЙ РАЙОННИЙ СУД МІСТА КИЄВА

Справа № 757/8892/24-к

УХВАЛА ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

27 лютого 2024 року слідчий суддя Печерського районного суду м. Києва Новак Р.В., при секретарі Бурячок А.І. за участю прокурора Соколова А.В., захисника-адвоката Барзилович І.А., розглянувши у відкритому судовому засіданні у залі суду в м. Києві провадження за клопотанням старшого слідчого Третього СВ Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у м. Києві, Здора П.А. про здійснення спеціального досудового розслідування в кримінальному провадженні № 62022100130000552 від 26.08.2022 стосовно Дорошенка Юрія Павловича, 23.04.1977 р.н., який підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 109, ч. 2 ст. 110 КК України, -

ВСТАНОВИВ:

старший слідчий Третього СВ Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у м. Києві, Здор П.А. звернувся до слідчого судді Печерського районного суду м. Києва з клопотанням, погодженим прокурором у провадженні - прокурором відділу Київської міської прокуратури Гаврилюк О.М. про здійснення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні № 62022100130000552 від 26.08.2022 стосовно Дорошенка Юрія Павловича, 23.04.1977 р.н., який підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 109, ч. 2 ст. 110 КК України.

В обґрунтування якого зазначив, що у провадженні СВ Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у м. Києві перебувають матеріали кримінального провадження № 62022100130000552 від 26.08.2022, за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 109, ч. 2 ст. 110 КК України.

У невстановлений досудовим розслідуванням час та місці, але не пізніше 12.03.2022 у Дорошенка Ю.П. виник злочинний умисел, направлений на вчинення умисних дій, з метою насильницької зміни та повалення конституційного ладу та захоплення державної влади, зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Так, у невстановлений досудовим розслідуванням час та місці, але не пізніше 12.03.2022, Дорошенко Ю.П., порушуючи вимоги ст. 17 Конституції України, вирішив взяти участь у діяльності псевдодержавного утворення «ДНР», шляхом добровільного зайняття посади «директора державної служби виконання покарань міністерства юстиції днр». Розуміючи протиправний характер своїх дій, а також негативні наслідки, що можуть настати внаслідок їх реалізації, з метою насильницького повалення конституційного ладу та захоплення державної влади України, Дорошенко Ю.П. вступив у злочинну змову з іншими особами та зайняв посаду «директора державної служби виконання покарань міністерства юстиції днр».

З моменту призначення на посаду «директора державної служби виконання покарань міністерства юстиції днр», перебуваючи в м. Донецьку та інших населених пунктах на території проведення АТО та ООС, яка, відповідно до Постанови Верховної Ради України «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей

тимчасово окупованими територіями» №254-VIII від 17.03.2015, є тимчасово окупованою територією України, достовірно знаючи, що система так званих органів влади «ДНР» окупаційної адміністрації російської федерації, всупереч Конституції України та нормативно-правових актів України, захопила державну владу України на тимчасово окупованій території Донецької області, виконує вищезазначені функції органу окупаційної влади «ДНР» шляхом участі у спільних заходах із представниками російської федерації та псевдодержавного утворення «ДНР», а також виконує вказівки учасників «ДНР», спрямовані на функціонування системи так званих органів влади «ДНР», які контролюються окупаційною адміністрацією російської федерації, тим самим приймає участь в насильницькому захопленні та утриманні окупаційної адміністрацією російської федерації т.зв. «ДНР» державної влади України на тимчасово окупованій території Донецької області.

Таким чином, Дорошенко Юрій Павлович, 23.04.1977 р.н., підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 109 КК України, тобто у вчиненні умисних дій, направлених на насильницьку зміну та повалення конституційного ладу та захоплення державної влади.

Крім того, Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24 серпня 1991 року схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди. Україна самостійно визначає адміністративно-територіальний устрій та порядок утворення національно-адміністративних одиниць.

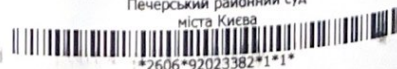
Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України - Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема, Луганська область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Згідно з вимогами ст.ст. 72, 73 Конституції України питання про зміну території України вирішуються виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Так, у березні – квітні 2014 року організовувались та проводились антиурядові протестні акції, найбільш масові з яких у Луганській, Донецькій, Харківській, Дніпропетровській, Запорізькій, Миколаївській, Херсонській та Одеській областях. Основою

їх метою було поширення сепаратистських проросійських гасел та здійснення силового захоплення адміністративних будівель органів державної влади для послідувочої організації незаконних референдумів, спрямованих на порушення територіальної цілісності України.

З метою гарантованого досягнення указаних цілей та створення видимості того, що в Україні триває внутрішній конфлікт представники влади та збройних сил російської федерації вирішили створити на її території окупаційні адміністрації, які повинні створити уявлення діяльності в межах Донецької та Луганської областей опозиційних сил, які нібито від імені та за цілковитої підтримки місцевого населення відстоюють їх право на самовизначення та незалежність, що прямо суперечить Конституції України та нормам міжнародного права.

У березні - квітні 2014 року в м. Донецьку та інших населених пунктах Донецької області розпочалася збройна агресія Російської Федерації (далі за текстом – РФ) шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил й інших силових відомств РФ, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, направленої на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Так, 07.04.2014 у м. Донецьку Донецької області видано «Акт о провозглашении государственной самостоятельности Донецкой народной республики» (далі за текстом – «ДНР»), яким публічно закликано місцеве населення до проведення 11.05.2014 так названого «загального обласного референдуму» на території Донецької області з питання визнання державної самостійності «ДНР» та чинення збройного опору державній владі України, військовим підрозділам Міністерства оборони України та Міністерства внутрішніх справ України. При цьому протягом квітня-травня 2014 року в окремих містах Донецької області організовано та проведено низку мітингів з метою привернення уваги та схвалення громадян України з числа місцевих мешканців до визнання державної самостійності «ДНР».

За таких обставин 11.05.2014 в окремих містах та районах Донецької області всупереч законодавству України проведено так названий «загальний обласний референдум», за результатами якого 12.05.2014 проголошено про суверенітет «ДНР» на території Донецької області.

Надалі представниками самопроголошеної «ДНР», які контролюються окупаційною адміністрацією РФ, з числа своїх громадян та місцевого населення області сформовано політично-управлінські (так звані «органи державної влади ДНР») та силові органи.

Так, на учасників органів силового блоку покладено обов'язки підтримки збройної агресії РФ та вчинення дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, зокрема шляхом:

- систематичної організації та здійсненні актів застосування збройної сили проти держави України в особі Збройних Сил України (далі за текстом – ЗС України), інших військових формувань, Міністерства внутрішніх справ України, Національної поліції України, центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері цивільного захисту, зокрема, ведення збройного опору, незаконної протидії та перешкоджання виконанню їх службових обов'язків, обстрілів населених пунктів тощо;
- створення не передбачених законом збройних формувань (далі за текстом – НЗФ) та участь в їх діяльності;
- вербування нових учасників до складу силового блоку «ДНР» та організація їх у групи, навчання, озброєння та керівництво їхніми діями;
- захоплення населених пунктів, будівель, військових частин та інших об'єктів на території Донецької області з метою їх виводу з-під контролю органів державної влади України та їх включення до самопроголошеного псевдодержавного утворення «ДНР»;
- захоплення чи заволодіння в інший спосіб зброєю, боєприпасами, вибуховими речовинами, військовою технікою, транспортними засобами з метою оснащення НЗФ, що вчиняють дії, направлені на зміну меж території та державного кордону України в

порушення порядку, встановленого Конституцією України;

- блокування виконання правоохоронними органами та підрозділами ЗС України, передбачених Конституцією та законодавством України, функцій на тимчасово окупованій території України;

- силового подолання опору цивільного населення окупаційній адміністрації шляхом фізичної розправи та незаконного позбавлення волі;

- координації та узгодження своїх дій з діями регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил й інших військових формувань РФ, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів, з метою спільного та ефективного протистояння ЗС України й іншим військовим формуванням;

- силової підтримки учасників органів політичного та управлінського блоку незаконних утворень «ДНР», захопленні, укріпленні та охороні зайнятих ними будівель та споруд.

Водночас, на учасників органів політичного блоку покладено обов'язки підтримки збройної агресії РФ та вчинення дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, шляхом:

- створення та участі в діяльності окупаційної адміністрації РФ, яку складають її державні органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та підконтрольні РФ самопроголошені органи, що узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях Донецької області;

- видачі нормативно-правових актів від імені окупаційної адміністрації РФ та самопроголошених органів державної влади «ДНР»;

- проведення агітаційної роботи серед населення щодо діяльності «ДНР» з метою схилення їх до участі у вказаній організації, приховування факту збройної агресії РФ проти України, отримання підтримки власної діяльності серед мешканців східних регіонів України;

- організація збору, отримання матеріальної і фінансової допомоги від інших учасників організації та осіб, лояльно налаштованих до їх діяльності, а також її розподілу;

- налагодження взаємодії з прихильниками злочинної діяльності, що перебувають за кордоном з метою координації дій, отримання матеріальної і гуманітарної допомоги та озброєння, а також залучення іноземних громадян для протидії правоохоронним органам та ЗС України;

- координація та узгодження своїх дій з радниками й інструкторами РФ, з метою спільного та ефективного протистояння ЗС України, іншим військовим формуванням, та вчинення умисних дій, спрямованих на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України;

- надання матеріальної та організаційної допомоги учасникам силового блоку «ДНР» для забезпечення їх протиправної діяльності;

- налагодження взаємодії з місцевими та закордонними засобами масової інформації з метою їх використання для агітації, висвітлення діяльності «ДНР», дискредитації діяльності органів державної влади України та осіб, задіяних у ході проведення Антитерористичної Операції (АТО) і заходах із забезпечення національної безпеки і оборони, стримування і відсічі російської збройної агресії в Донецькій та Луганській областях (ООС), та формування думки серед населення про законність власних дій;

- забезпечення учасників «ДНР» транспортом, символікою, агітаційними матеріалами тощо.

При цьому, кожен учасник органів політичного та силового блоків «ДНР» (у тому числі, які долучалися в подальшому до їх складу) усвідомлював, що головним їх завданням є підтримка збройної агресії РФ і зміна меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України.

В результаті вищезазначених подій значна кількість території та населених пунктів Донецької області опинилась під контролем регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил

й інших військових формувань РФ, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів, окупаційних адміністрацій РФ на території Донецької області, які Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018, Постановою ВР України «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» № 254-VIII від 17.03.2015 та Закону України «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» № 1680-VII від 16.09.2014 визнані тимчасово окупованими територіями, а органи державної та місцевої влади України й бюджетні установи, згідно з Постановою Кабінету Міністрів України № 595 від 07.11.2014, припинили свою діяльність на вказаних територіях та переміщені на підконтрольну органам державної влади України територію.

Одночасно, представниками російської федерації та контрольованими ними проросійськи-налаштованими мешканцями Донецької області, з метою насильницької зміни конституційного ладу України, на тимчасово окупованій частині Донецької області з числа представників політичного блоку «ДНР» створено органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України, та, згідно з Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018, є органами окупаційної адміністрації російської федерації – т.зв. «ЛНР», діяльність яких направлена на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Досудовим розслідуванням встановлено, що у невідстановлений досудовим розслідуванням час та місці, але не пізніше 12.03.2022 у Дорошенка Ю.П. виник злочинний умисел, направлений на вчинення умисних дій, з метою насильницької зміни та повалення конституційного ладу та захоплення державної влади, зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Так, у невідстановлений досудовим розслідуванням час та місці, але не пізніше 12.03.2022, Дорошенко Ю.П., порушуючи вимоги ст. 17 Конституції України, вирішив взяти участь у діяльності псевдодержавного утворення «ДНР», шляхом добровільного зайняття посади «директора державної служби виконання покарань міністерства юстиції днр». Розуміючи протиправний характер своїх дій, а також негативні наслідки, що можуть настати внаслідок їх реалізації, з метою насильницького повалення конституційного ладу та захоплення державної влади України, Дорошенко Ю.П. вступив у злочинну змову з іншими особами та у невідстановлений досудовим розслідуванням час та місці, але не пізніше 12.03.2022, зайняв посаду «директора державної служби виконання покарань міністерства юстиції днр».

З моменту призначення на посаду «директора державної служби виконання покарань міністерства юстиції днр» Дорошенко Ю.П., перебуваючи у м. Донецьку та інших населених пунктах на території проведення АТО та ООС, яка відповідно до Постанови Верховної Ради України «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» №254-VIII від 17.03.2015 є тимчасово окупованою територією України, достовірно знаючи, що система так званих органів влади «ДНР» окупаційної адміністрації РФ, всупереч Конституції України та нормативно-правових актів України, захопила державну владу України на тимчасово окупованій території Донецької області, виконує вищезазначені функції органу окупаційної влади «ДНР» шляхом участі у спільних заходах із представниками російської федерації та псевдодержавного утворення «ДНР», а також виконує вказівки учасників «ДНР», спрямовані на функціонування системи так званих органів влади «ДНР», які контролюються окупаційною адміністрацією російської федерації, тим самим приймає участь в насильницькому захопленні та утриманні окупаційної

адміністрацією російської федерації т.зв. «ДНР» державної влади України на тимчасово окупованій території Донецької області.

Таким чином, Дорошенко Юрій Павлович, 23.04.1977 р.н., підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 110 КК України, тобто у вчиненні умисних дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України, на порушення порядку, встановленого Конституцією України, вчиненому за попередньою змовою групою осіб.

Слідчий зазначив, що підозрюваний переховується від органів досудового слідства та суду з метою ухилення від кримінальної відповідальності, та наявні фактичні дані про те, що він перебуває за межами України.

Прокурор в судовому засіданні підтримав доводи та вимоги клопотання.

Захисник-адвокат, яка діє в інтересах підозрюваного Дорошенка Ю.П., при вирішенні клопотання поклався на розсуд суду.

Слідчий суддя, заслухавши думку сторін кримінального провадження по суті ініційованого питання, вивчивши клопотання та дослідивши надані сторонами матеріали, приходить до наступного висновку.

Судовим розглядом встановлено, що 19.07.2022 року старшим слідчим Третього слідчого відділу Територіального управління Державного бюро розслідувань розташованого у місті Києві винесено постанову про оголошення Дорошенко Ю.П. який підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 109, ч. 2 ст. 110 КК України у розшук.

Так, у зв'язку із переховуванням підозрюваного Дорошенка Ю.П. на тимчасово окупованій території, що, в свою чергу, позбавило орган досудового розслідування можливості особисто вручити йому повідомлення про підозру та відсутності поштового сполучення із Донецькою областю, по причині неприйняття поштою Донецької області поштової кореспонденції, органом досудового розслідування вживались заходи, щодо виклику вказаної особи для проведення процесуальних дій.

Повідомлення про виклик підозрюваного Дорошенка Ю.П. опубліковано у засобах масової інформації загальнодержавної сфери та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора було розміщено повідомлення про підозру, пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного та повістки про виклик до Територіального управління Державного бюро розслідувань розташованого у місті Києві, з метою проведення процесуальних дій. На виклик останній не з'явився, про причини неявки не повідомив, на зв'язок із слідчим чи прокурором не вийшов.

На виклик останній не з'явився, про причини неявки не повідомив, на зв'язок із слідчим чи прокурором не вийшов.

Разом з цим, Дорошенко Ю.П. будучи належним чином повідомленим про розслідування відносно нього кримінального провадження за ознаками злочинів, передбачених ч. 1 ст. 109, ч. 2 ст. 110 КК України, маючи на меті ухилитись від кримінальної відповідальності, умисно переховуються від слідства та суду та за жодним із викликів органу досудового розслідування не з'явився, на зв'язок не виходить, про поважність причин не прибуття не повідомляють.

Відповідно до ч. 1 ст. 297-1 КПК України спеціальне досудове розслідування (in absentia) здійснюється стосовно одного чи декількох підозрюваних згідно із загальними правилами досудового розслідування, передбаченими цим Кодексом, з урахуванням положень цієї глави.

Частиною 2 ст. 297-1 КПК України встановлено, що спеціальне досудове розслідування здійснюється на підставі ухвали слідчого судді у кримінальному провадженні щодо певних злочинів, у тому числі, передбачених ст. 408 КК України, стосовно підозрюваного, крім неповнолітнього, який переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України

державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук.

Згідно з ч. 1 ст. 42 КПК України підозрюваним є особа, якій у порядку, передбаченому статтями 276-279 цього Кодексу, повідомлено про підозру, особа, яка затримана за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення, або особа, щодо якої складено повідомлення про підозру, однак його не вручено їй внаслідок невстановлення місцезнаходження особи, проте вжито заходів для вручення у спосіб, передбачений цим Кодексом для вручення повідомлень.

Водночас, положеннями ст. 297-5 КПК України передбачено, що повістки про виклик підозрюваного у разі здійснення спеціального досудового розслідування надсилаються за останнім відомим місцем його проживання чи перебування та обов'язково публікуються в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційних веб-сайтах органів, що здійснюють досудове розслідування. З моменту опублікування повістки про виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження підозрюваний вважається належним чином ознайомленим з її змістом.

Виходячи з фактичних даних, що містяться в матеріалах кримінального провадження, слідчий суддя приходить до висновку про достатність доказів обвинувачення для початку спеціального розслідування в кримінальному провадженні за підозрою Дорошенка Ю.П. у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 109, ч. 2 ст. 110 КК України.

Перевіряючи достатність доказів для такого висновку, слідчий суддя, наряду з положеннями ч. 2 ст. 297-4 КПК України, враховує практику Європейського суду з прав людини (зокрема, рішення «Чеботарь проти Молдови»), у відповідності до якої слова «обгрунтована підозра» означають наявність фактів чи інформації, котрі могли би переконати стороннього об'єктивного спостерігача, що конкретна особа, можливо вчинила злочин. Натомість, не будучи наділений повноваженнями щодо оцінки доказів на даній стадії кримінального судочинства, слідчий суддя позбавлений можливості надати перевагу одним доказам перед іншими шляхом їх оцінки та аналізу в сукупності. Питання щодо доведеності вини особи та правильності кваліфікації її дій у відповідності до закону про кримінальну відповідальність підлягають дослідженню при проведенні досудового розслідування та під час розгляду кримінального провадження по суті.

Відповідно до п. 20-1 Розділу XI «Перехідні положення» КПК України, тимчасово, але не пізніше дня початку діяльності Державного бюро розслідувань, положення глави 24-1 "Особливості спеціального досудового розслідування кримінальних правопорушень" застосовуються із такими особливостями: спеціальне досудове розслідування здійснюється на підставі ухвали слідчого судді у кримінальному провадженні щодо злочинів, передбачених статтями 109, 110, 110-2, 111, 111-1, 112, 113, 114, 114-1, 114-2, 115, 116, 118, частиною другою статті 121, частиною другою статті 127, частинами другою і третьою статті 146, статтями 146-1, 147, частинами другою – п'ятою статті 191 (у випадку зловживання службовою особою своїм службовим становищем), статтями 209, 255-258, 258-1, 258-2, 258-3, 258-4, 258-5, 348, 364, 364-1, 365, 365-2, 368, 368-2, 368-3, 368-4, 369, 369-2, 370, 379, 400, 408, 436, 436-1, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447 Кримінального кодексу України, стосовно підозрюваного, крім неповнолітнього, який переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук.

Здійснення спеціального досудового розслідування щодо інших злочинів не допускається, крім випадків, коли злочини вчинені особами, які переховуються від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошені у міжнародний розшук, та розслідуються в одному кримінальному провадженні із злочинами, зазначеними у цій частині, а виділення матеріалів

щодо них може негативно вплинути на повноту досудового розслідування та судового розгляду.

В ході проведення досудового слідства Дорошенко Ю.П. неодноразово викликала до слідчого, шляхом відправлення письмових повідомлень поштою за останнім місцем його реєстрації.

Зазначені обставини беззаперечно свідчать про те, що підозрюваний Дорошенко Ю.П. переховується від органів досудового розслідування з метою ухилення від кримінальної відповідальності, у зв'язку з чим оголошений в розшук.

Зважаючи на викладене, вислухавши думку слідчого, прокурора, захисника, слідчий суддя приходить до висновку про наявність усіх правових підстав для задоволення клопотання органу досудового розслідування про здійснення спеціального досудового розслідування в кримінальному провадженні №62022100130000552 від 26.08.2022.

Керуючись ст. ст. 42, 297-1, 297-3, 297-4, 309, 376 КПК України, слідчий суддя,-

УХВАЛИВ:

Клопотання старшого слідчого Третього СВ Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у м. Києві, Здора П.А. про здійснення спеціального досудового розслідування в кримінальному провадженні № 62022100130000552 від 26.08.2022 стосовно Дорошенка Юрія Павловича, 23.04.1977 р.н., який підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 109, ч. 2 ст. 110 КК України - задовольнити.

Надати дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні № 62022100130000552 від 26.08.2022 стосовно Дорошенка Юрія Павловича, 23.04.1977 р.н., який підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 109, ч. 2 ст. 110 КК України.

Ухвала оскарженню не підлягає, заперечення на неї можуть бути подані під час підготовчого провадження в суді.

Слідчий суддя

Р.В. Новак

Протруновано, пронумеровано та
скріплено гербовою печаткою
на _____ арк.
Суддя _____
Секретар _____

